

kassehjælp (§ 63) kan nydes i Forening med Behandling for offentlig Regning paa en § 61-Anstalt, at en Familieforsørger, der har indgaaet Ægteskab med en Kvinde med Børn født udenfor Ægteskab, kan faa Underholdsbidrag til Børnene i Henhold til Alimentslovene, samtidig med at Manden — under Arbejdsløshed — kan faa Børnehjælp til de samme Børn i Henhold til Arbejdsløshedslovgivningen.

Af *Sogneraadene* har — som foran nævnt — kun ca. 80 (det vil sige ca. hvert tolvte) udtalt sig under Spørgsmaal 2, og af disse har ca. Halvdelen kun svaret med et »Ja« (se foran). De øvrige Svar falder ret spredt, men angaar i alt væsentligt de samme Forhold, som er omtalt i Købstædernes Besvarelser. Ogsaa her vedrører det største Antal Spørgsmaalet om at udstrække den for Invalidere rentenydere gældende Begrænsning af Sygekasse-Dagpengene (Sygekasselovens § 19) til at gælde fra Tidspunktet for Begæringens Indgivelse, hvad enten Forskud paa Invalidere renten modtages eller ikke. Nogle Sogneraad udtaler sig imod, at der ydes Arbejdsløshedsunderstøttelse samtidig med Hjælp efter andre Love, enkelte andre imod, at der ydes Aldersrente til en Invalidere rentenyders Hustru.

Spørgsmaal 3.

Er der omvendt Tilfælde, hvor det er fundet uheldigt, at Hjælp i Henhold til flere af de fornævnte Love ikke kan ydes samtidig til samme Person? De vigtigste Tilfælde bedes nævnt.

Ingen af de adspurgte *Institutioner* har svaret herpaa, hvorimod der fra *Amterne* og fra *Kommunalbestyrelserne* foreligger en Række Besvarelser, der viser en ret stærk Stemning for, at der gives Adgang til at supplere *Enkebørnsunderstøttelsen* med anden offentlig Hjælp uden Fattighjælps Virkning. Herfor har flere Amter (Præstø, Odense, Vejle, Randers, Thisted og Ribe) udtalt sig, endvidere Københavns og Frederiksberg Kommuner, ca. tre Fjerdedele af de Købstæder, hvorfra der foreligger et besvaret Skema, og ca. 250 Sogneraad (det vil sige hvert fjerde af de Sogneraad, der har besvaret Skemaet). Hyppigst er Svarene formet som et Forslag om at lade den Begrænsning, som nu er gældende for Ydelsen af Hjælpekassehjælp til understøttede Enker, bortfalde, saaledes at saadan Hjælp kan ydes Enkerne ogsaa udenfor Sygdomstilfælde. I nogle Tilfælde tales der blot i Almindelighed om en Udvidelse af Adgangen til at yde understøttede Enker en supplerende Hjælp uden Fattighjælps Virkning. I alle Tilfælde er Svarene Udtryk for, at den nugældende Enkebørnsunderstøttelse ofte er utilstrækkelig, og forsaavidt er de her refererede Svar ikke væsensforskellige fra de Svar paa Spørgsmaal 7 (Trangsgrensene) og Spørgsmaal 10 (Størrelsen af de ydede Understøttelser), hvori det om Enkebørnsunderstøttelsen mere direkte udtales, at baade Indtægts- (og Formue-)grænser og Takster findes at være for lave. Herom henvises til det følgende.

Hvad angaar *Aldersrenten*, forekommer der ogsaa et — dog langt mindre — Antal Besvarelser, der tilraader at give Adgang til, at den suppleres med anden Hjælp uden Fattighjælps Virkning, her — ligesom Tilfældet er med Svarene vedrørende Enkebørnsunderstøttelsen — af og til med en Tilføjelse omtrent som følgende: »saalænge de gældende Takster er saa lave som Tilfældet nu er«. Ofte siges det udtrykkeligt, at det paagældende Tillæg kun ønskes givet til Rentenydere, der af en eller anden Grund er vanskeligt stillede (Sygdom, Svagelighed, uforsørgede Børn, Ægtefællen ikke Rentenyder o. s. v.). Saadanne Besvarelser foreligger fra nogle Amter (Præstø, Odense, Vejle, Randers), endvidere fra enkelte Byraad og et halvt Hundrede Sogneraad. Ogsaa her skal der peges paa, at Meningen med disse Svar i alt væsentligt maa antages at være den samme som den, der har fundet Udtryk i de i det følgende refererede Svar paa Spørgsmaal 10, hvori Størrelsen af Aldersrentens Takster omtales. Selv om det i nogle Tilfælde netop kan have været Meningen at fremhæve, at der ønskedes Adgang til efter Kommunal-